

การนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงบนพื้นฐานพุทธศาสนา
ประยุกต์ใช้ในการจัดการองค์การธุรกิจ
Adoption of Sufficiency Economy Principle adhering
to Buddhist-oriented practice to business organizations

เปชฌางค์ ยอดมณี*

Pekhanang Yodmanee

วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา, ประเทศไทย
Burapha University International College, Thailand
pekhanang@go.buu.ac.th

Received : 28 January, 2019

Revised : 4 March, 2020

Accepted : 19 March, 2020

บทคัดย่อ

หลักเศรษฐกิจพอเพียงที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ ทรงพระเมตตาพระราชดำรัสแก่ปวงชนชาวไทยนั้นไม่ได้จำกัดเพียงการใช้ในภาคเกษตรกรรมเท่านั้น สามารถนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการจัดการองค์การธุรกิจเพื่อการดำรงอยู่อย่างยั่งยืนขององค์กรได้ และในแผนพัฒนาเศรษฐกิจของสำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้กำหนด แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการกำหนดวิสัยทัศน์ของกรอบยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขับเคลื่อนประเทศไทยด้วยความยั่งยืน ภายใต้ความบอบซ้ำทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น ภายใต้ความผันผวน แปรปรวน ของสภาวะเศรษฐกิจไทยในปัจจุบันโดยยึดหลัก ๓ ประการ คือ ความพอประมาณ ความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี อยู่บน ๒ เงื่อนไข นั่นคือ การใช้หลักความรู้ คู่คุณธรรม บนความไม่ประมาท อันจะเป็นสิ่งที่ทำให้องค์การธุรกิจของไทย สามารถที่จะดำเนินธุรกิจของตน โดยการพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน

คำสำคัญ : หลักเศรษฐกิจพอเพียง, พุทธศาสนา, องค์การธุรกิจ

* ผศ.ดร.เปชฌางค์ ยอดมณี Asst.Prof.Dr.Pekhanang Yodmanee

Abstract

The Sufficiency Economy Principle that His Majesty King Rama IX graciously gave royal speeches to Thai people is not only limited to agricultural use. Able to apply the Sufficiency Economy Principles in the management of business organizations for the sustainable existence of the organization and the economic development plan of the National Economic and Social Development Agency National Economic and Social Development plan (No.12) by adhering to the Sufficiency Economy Philosophy in defining the vision of the National Strategic Framework to propel Thailand with sustainability under the economic trauma that occurred under the volatility of the current Thai economic conditions, based on 3 principles follow as; modesty, reasonableness and self-immunity on 2 conditions are the use of moral knowledge principles and precaution which makes the Thai business organizations able to run their business by self-reliance and sustainability.

Keywords : Sufficiency Economy, Buddhist, Business Organization

บทนำ

เนื่องจากหลักการพัฒนาประเทศที่สำคัญตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙ นั้น ได้ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การพัฒนาที่ยั่งยืน และคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙-๑๑ และยึดหลักการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ลดความเหลื่อมล้ำ และขับเคลื่อนการเจริญเติบโตจากการเพิ่มผลิตภาพการผลิตบนฐานการใช้ภูมิปัญญาและนวัตกรรม สำหรับการกำหนดวิสัยทัศน์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับนี้ยึดวิสัยทัศน์ของกรอบยุทธศาสตร์ชาติที่กำหนดว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ในขณะที่การกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดในด้านต่างๆ ของแผนพัฒนาฯ ได้ยึดเป้าหมายอนาคตประเทศไทยปี ๒๕๗๙ ที่เป็นเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี มาเป็นกรอบในการกำหนดเป้าหมายที่จะบรรลุใน ๕ ปี โดยที่เป้าหมายและตัวชี้วัดต้องสอดคล้องกับกรอบเป้าหมายการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ที่องค์การระหว่างประเทศกำหนดขึ้น อาทิ การพัฒนาที่ยั่งยืน (sustainable development goals: SDGs) ที่องค์การสหประชาชาติกำหนดขึ้น เป็นต้น (สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ๒๕๖๐) และเมื่อพิจารณาจากบทเรียนจากวิกฤตเศรษฐกิจของประเทศไทยในปี ๒๕๔๐ ที่เราได้เผชิญ ได้สร้างความบอบช้ำ เสียหายแก่ระบบเศรษฐกิจไทยเป็นอันมาก

ภายใต้หลักการบริหารองค์การธุรกิจเพื่อผลกำไรสูงสุดนั้น ทำให้ภาคธุรกิจประกอบกิจการโดยมุ่งหวังที่จะเป็นผู้นำทางธุรกิจ โดยขาดความรอบคอบ ระมัดระวังในการบริหารงาน การลงทุน การผลิตสินค้าและบริการที่เน้นปริมาณการขายมากกว่าคุณภาพ จนเป็นการลงทุนที่เกินตัว ขาดรากฐานอันมั่นคงและประมาท ส่งผลให้ธุรกิจสั่นคลอน ผลพวงอันเป็นลูกโซ่ให้ธุรกิจของชาติอ่อนแอตามไปด้วย เกิดภาวะวิกฤตเศรษฐกิจเกิดการเลิกจ้างงานเป็นจำนวนมาก แรงงานภาคธุรกิจขาดรายได้ในการดำรงชีพ ทำให้ประชาชนเดือดร้อนเป็นอันมาก และในเศรษฐกิจครั้งปีแรกของ พ.ศ. ๒๕๖๐ ของประเทศไทย พบว่าผู้ประกอบการธุรกิจต่างๆ หายใจกันปิดกิจการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม รายได้จากสินค้าและบริการที่ส่งออกหดตัวมากในรอบหลายสิบปีอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน^๑

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ ทรงเป็นนักปราชญ์ที่มีพระอัจฉริยภาพในทางเศรษฐกิจ ท่านทรงมีพระราชดำรัสเรื่อง “เศรษฐกิจพอเพียง” แก่คณะบุคคลที่เข้าถวายชัยมงคล เนื่องในวันเฉลิมพระชนมพรรษา ณ ศาลาดุสิดาลัย สวนจิตรลดา พระราชวังดุสิตเมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๔๑ สาระสำคัญตอนหนึ่งว่า^๒ “คำว่าพอเพียงมีความหมายอีกอย่างหนึ่ง มีความหมายกว้างออกไปอีก ไม่ได้หมายถึงการมีพอสำหรับใช้เท่านั้นเอง แต่มีความหมายว่าพอมีพอกิน พอมีพอกินนี้ ถ้าใครได้มาอยู่ที่นี้ ในกาลานี้เมื่อปี ๒๕๑๗ ถึง ๒๕๔๑ นี้ก็ ๒๔ ปี ใช่ไหม วันนั้น ได้พูดว่าเราควรจะต้องปฏิบัติให้พอมีพอกิน พอมี พอกินนี้ก็แปลว่าเศรษฐกิจพอเพียงนั่นเอง ถ้าแต่ละคนพอมีพอกินก็ใช้ได้ ยิ่งถ้าทั้งประเทศพอมีพอกินก็ยิ่งดี และประเทศไทยในเวลานั้นก็เริ่มจะไม่พอมีพอกิน บางคนก็มีมาก บางคนก็ไม่มีเลย สมัยก่อนนี้พอมีพอกิน มาสมัยนั้นจะไม่พอมีพอกิน จึงต้องมีนโยบายที่จะทำเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อที่จะให้ทุกคนมีพอเพียงได้ ให้พอเพียงนี้ก็หมายความว่ามีความพอมีพอกินอยู่ ไม่ฟุ่มเฟือย ไม่หรูหราก็ได้ แต่ว่าพอ แม้ว่าบางอย่างอาจจะดูฟุ่มเฟือย แต่ถ้าทำให้มีความสุข ถ้าทำได้ก็สมควรที่จะทำ สมควรที่จะปฏิบัติ อันนี้ก็หมายความว่าอีกอย่างของเศรษฐกิจหรือระบบพอเพียง”

“ภาวะทางเศรษฐกิจและสังคมในหลายประเทศเปลี่ยนแปลงไป กล่าวคือ การทุ่มเทสร้างเครื่องกลอันก้าวหน้า และมีประสิทธิภาพสูงขึ้นใช้ในการผลิต ทำให้ผลผลิตทางอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นรวดเร็วและมากมายจนอาจถึงขั้นฟุ่มเฟือย พร้อมกันนั้นก็ทำให้คนว่างงานลง เพราะถูกเครื่องจักรกลแย่งไปทำ เป็นเหตุให้เกิดความยุ่งยากตกต่ำทางเศรษฐกิจขึ้น เพราะคนที่ว่างงานยากจนลงและผู้ผลิตก็ขาดทุน เพราะสินค้าขายไม่ออก จึงน่าจะต้องตัดแปลงแนวคิด แนวปฏิบัติในการส่งเสริมความเจริญด้านอุตสาหกรรมไปบ้างให้สมดุลกับด้านอื่นๆเพื่อความอยู่รอด” (พระบรมราโชวาทฯ พระราชทานแก่ผู้สำเร็จการศึกษา จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๘)

^๑ วีรพงษ์ รามางกูร, “ข่าวสารเศรษฐกิจครั้งแรกของปี,” แหล่งที่มา มติชนออนไลน์ [ออนไลน์], แหล่งที่มา : <http://www.matichon.co.th/news/601210>. [๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐].

^๒ อุดม อมรธรรม, **ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง**, (กรุงเทพมหานคร: แสงดาว, ๒๕๕๙), หน้า ๕-๔๐.

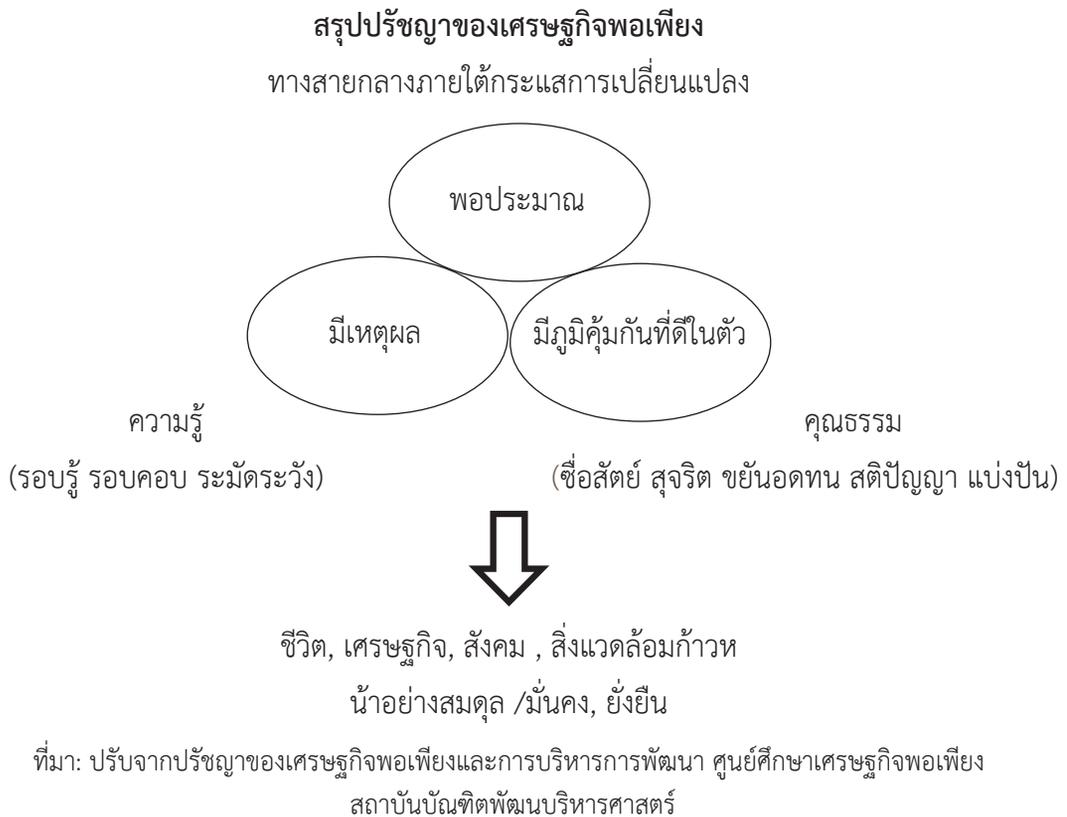
เมื่อนำพระราชดำรัสเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงผนวกกับ พระบรมราโชวาทที่พระราชทานแก่ผู้สำเร็จการศึกษา จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงได้แนวทางในการน้อมนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการจัดการองค์การธุรกิจเพื่อความคงอยู่ที่ยั่งยืนของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีนักวิชาการได้ให้ความหมายของ “เศรษฐกิจพอเพียง”^๓ คือ เศรษฐกิจที่สามารถอยู่ได้ด้วยตนเอง โดยมีพื้นฐานเศรษฐกิจที่ดีของตนเองเสียก่อน ไม่มุ่งหวังต้องการความเจริญทางเศรษฐกิจที่รวดเร็วอย่างเดียว แต่ควรมี ค่านิยม อุดมการณ์ และวัฒนธรรมของความพอเพียง มีความมั่นคง ไม่วูบวาบ ใช้หลักทางสายกลางเชื่อมโยงทุกอย่างเข้าด้วยกัน ทั้งทางด้านจิตใจ เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม เพื่อที่สามารถดำรงอยู่ต่อไปได้อย่างยั่งยืนองค์การธุรกิจทุกประเภทอยู่ภายใต้ระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม ซึ่งภาคธุรกิจเป็นเจ้าของดูแล ควบคุมกิจการ โดยมีเป้าหมายเพื่อทำกำไรสูงสุดโดยอาศัยระบบตลาด ซึ่งคุณลักษณะของทุนนิยมคือการสะสมทุน ตลาดแข่งขัน และค่าจ้างแรงงาน ซึ่งมีปฏิสัมพันธ์กันโดยกำหนดราคาที่มีการแลกเปลี่ยน สินค้าและบริการ เมื่อระบบหลักความคิดเดิมทางด้านธุรกิจทำให้เศรษฐกิจไทยมาถึงทางตัน จึงเป็นเวลาของการปรับเปลี่ยนระบบหลักความคิดเดิมไปสู่หลักความคิดรูปแบบใหม่โดยใช้หลักความรอบรู้ คุณธรรม พอประมาณ และมีเหตุมีผล มาประยุกต์ใช้กับองค์การธุรกิจ และนั่น คือ “หลักเศรษฐกิจพอเพียง” นั่นเอง อย่างไรก็ตาม แต่เดิมนั้นมีความเชื่อว่าหลักเศรษฐกิจพอเพียงเป็นเรื่องที่ใช้ได้กับภาคเกษตรกรรมเท่านั้น ไม่เหมาะสมกับองค์การธุรกิจสมัยใหม่ในโลกยุค 4G ซึ่ง ดร.สุเมธ ตันติเวชกุล^๔ ได้กล่าวไว้ว่า “เศรษฐกิจพอเพียงมิได้จำกัดเฉพาะของเกษตรกรหรือชาวไร่ชาวนาเพียงเท่านั้น แต่เป็นเศรษฐกิจของทุกคนทุกอาชีพทั้งที่อยู่ในเมืองและอยู่ในชนบท เช่น ผู้ที่เป็นเจ้าของโรงงานอุตสาหกรรม และบริษัทในระบบเศรษฐกิจพอเพียงถ้าจะต้องขยายกิจการเพราะความเจริญเติบโตของโรงงานโดยอาศัยการขยายตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไป หรือหากจะกั๊กก็กระทำตามความเหมาะสม ไม่ใช่กั๊กมาลงทุนจนเกินตัวจบไม่เหลือที่มั่นให้ยืมอยู่ได้ ต้องรู้จักใช้จ่ายไม่ฟุ่มเฟือยเกินตัว”

ดังนั้น หลักเศรษฐกิจพอเพียง จึงไม่ใช่หลักการที่ใช้แต่กับภาคการเกษตรกรรมเท่านั้น การนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับองค์การธุรกิจ ในสภาพเศรษฐกิจปัจจุบัน จึงเป็นเรื่องที่ทำนายต่อผู้บริหารองค์การ เป็นอย่างยิ่ง การมีวิสัยทัศน์ หน่วยงานองค์การที่มีความพอเพียงเพื่อนำทางธุรกิจไปอย่างมั่นคง หนักแน่นด้วยพันธกิจที่ชัดเจน พอเพียงเช่นเดียวกับวิสัยทัศน์และกำหนดนโยบายองค์การธุรกิจที่เป็นรูปธรรม เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติงานจริงในทุกแผนก ทุกฝ่ายขององค์การโดยมี

^๓ เรื่องเดียวกัน, ๕-๔๐.

^๔ สุเมธ ตันติเวชกุล, “จุดเริ่มต้นแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง มุลนิธิชัยพัฒนา”. [ออนไลน์], แหล่งที่มา : http://www.chaipat.or.th>site_content. [๑๒ มกราคม ๒๕๖๒]

หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง คือ การดำเนินทางสายกลาง ประกอบด้วยหลัก ความพอประมาณ มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี บนพื้นฐานของความรู้ คือ รอบรู้ รอบคอบ ระมัดระวัง ควบคู่กับคุณธรรม คือ ซื่อสัตย์ สุจริต ขยัน อดทน สติปัญญา แบ่งปัน เพื่อนำสู่ ชีวิต เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ที่ก้าวหน้า อย่างสมดุล และมั่นคง ยั่งยืน ตามแผนภาพ

การประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียง

ทางสายกลางภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลง มีหลัก ๓ ประการ คือ

๑. ความพอประมาณ ความพอเหมาะ พอควร ทำทุกอย่างแต่พอดี ไม่มากเกินไป ไม่น้อยเกินไป และคำนึงถึง ชีวิต เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม
๒. มีเหตุมีผล การดำเนินไปด้วยการคำนึงถึง หลักการ เหตุผล ความรู้ และคุณธรรมต่างๆ มาประกอบการตัดสินใจ
๓. มีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว การสร้างเกราะป้องกัน เตรียมรับมือกับสิ่งที่จะมากระทบ

ตั้งอยู่บนเงื่อนไข

- ความรู้ การศึกษาอันเป็นประโยชน์แก่องค์การในทุกๆ ด้าน รวมทั้งส่งเสริมการศึกษาเพิ่มเติม ค้นคว้า รู้จักการประชาสัมพันธ์ การรับฟังผลสะท้อนกลับ และพัฒนาศักยภาพขององค์การ ให้พัฒนาจนถึงขีดสุดรวมทั้งองค์การควรมีความรู้ทางด้านรักษาสิ่งแวดล้อมการดำเนินกิจการ โดยมีความรู้ถึงการไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติมีความรอบคอบในการลงทุน รอบคอบ ในการตัดสินใจ ไม่ทิ้งโอกาสที่ดีในการลงทุน หรือดำเนินงานต่างๆ แต่ต้องมีความรอบคอบ ทำทุกอย่างด้วยความมั่นคง

- คุณธรรม โปร่งใส มีหลักธรรมาภิบาล ซื่อสัตย์สุจริต มีศีลนี้ ถูกต้องตามกฎหมายและตามกฎ ศีลธรรมการมีพันธมิตรที่ดี ย่อมทำให้องค์การธุรกิจเจริญงอกงาม พันธมิตรทางธุรกิจที่ดีนั้น ควรมีความจริงใจซึ่งกันและกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลกันและกันเมื่อประสบปัญหา ไม่ผลิผลาม ความขยันหมั่นเพียร รู้หน้าที่ของตน รู้ว่าตนต้องทำอะไรไปในทิศทางไหน ดำเนินไปด้วยความ มุ่งมั่น ไม่ย่อท้อ ต่ออุปสรรคปัญหา ควรมีปัญญา เห็นทุกสิ่งทั้งปวง โดยเฉพาะความโลภ

การรู้จักตนเองและการพึ่งตนเอง การรู้จักตนเองและพึ่งตนเองเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งสิ่งแรกในการ ดำเนินธุรกิจ การรู้จักตนเอง คือ การรู้จักองค์การเราประกอบธุรกิจอะไร มีทรัพยากรอย่างไร มีการทำงาน ของและอย่างไร และใช้หลักการใดในการดำเนินงานการสร้างที่พึ่งแก่ตน หรือ นาถกรณีธรรม ๑๐ ประการ ในพระไตรปิฎก^๕ ดังนี้

๑) ศีล องค์การควรดำเนินธุรกิจโดย มั่นคง โปร่งใส มีหลักธรรมาภิบาล ซื่อสัตย์สุจริต ต่อพนักงาน ในองค์การธุรกิจ ลูกค้า ซัพพลายเออร์ ผู้ถือหุ้น ซึ่งการมีศีลนี้จะทำให้องค์การมีการประกอบธุรกิจที่สะอาด ถูกต้องตามกฎหมายและตามกฎศีลธรรม

๒) พาหุสัจจะ การศึกษาอันเป็นประโยชน์แก่องค์การในทุกๆ ด้าน คลอบคลุมถึง พวกอุตสาหกรรม ทางการผลิตคุณภาพ พวกอุตสาหกรรมลอจิสติกส์, การจัดการสมัยใหม่, เทคโนโลยี, วัตตุดิบรมทั้ง ส่งเสริมการศึกษาเพิ่มเติม การฝึกอบรมความรู้ทางทักษะอาชีพของพนักงาน ทั้งนี้เพื่อพัฒนาศักยภาพ บุคลากร และศักยภาพขององค์การให้พัฒนาจนถึงขีดสุดรวมทั้งองค์การควรมีความรู้ทางด้านรักษา สิ่งแวดล้อมการดำเนินกิจการ โดยมีความรู้ถึงการไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ

๓) กัลยาณมิตรการมีพันธมิตรที่ดี ย่อมทำให้องค์การธุรกิจเจริญงอกงาม พันธมิตรทางธุรกิจที่ดีนั้น ควรมีความจริงใจซึ่งกันและกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลกันและกันเมื่อประสบปัญหา ภายใต้เศรษฐกิจปัจจุบัน องค์การธุรกิจไม่สามารถดำรงอยู่อย่างโดดเดี่ยวได้ ดังนั้น การมีพันธมิตรทางธุรกิจที่ดีทำให้มีชัยไปกว่าครึ่ง

^๕ มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย “พระไตรปิฎกออนไลน์ ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ๔๕ เล่ม”. [ออนไลน์], แหล่งที่มา : <https://tripitaka-online.blogspot.com/2016/07/tpd24-01.html> [๑๕ มีนาคม ๒๕๖๓]

๔) โสวรสสุตา รับฟังความคิดเห็นของลูกค้า ลูกค้าเป็นบุคคลสำคัญทางธุรกิจ ฉะนั้น ความพึงพอใจของลูกค้าจึงเป็นสิ่งสะท้อนการดำเนินงานของภาคธุรกิจ เนื่องจาก ทุกผลิตภัณฑ์และบริการนั้นก็เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า

๕) กิงกรณียสุ ทักขตาการชวนชวน เอาใจใส่ที่จะช่วยเหลือชุมชน สังคม ประเทศชาติ การทำ CSR โดยวิธีที่ถูกต้อง เหมาะสม รอบคอบ และเพื่อประโยชน์ต่อสังคม และ ประเทศชาติเป็นสำคัญ

๖) อัมกามาตาขอศึกษา ค้นคว้า รู้จักการประชาสัมพันธ์ การรับฟังผลสะท้อนกลับ และความรู้สึกของลูกค้า ว่ามีความเห็นเช่นไรกับ สินค้า ผลิตภัณฑ์ และบริการเสียงสะท้อนกลับนี้เป็นสิ่งที่สำคัญและมีประโยชน์เป็นอันมากซึ่งองค์การธุรกิจสามารถนำมาปรับปรุงคุณภาพของสินค้า และองค์การ ทำให้ องค์การพัฒนาประสิทธิภาพประสิทธิผลได้ อีกทั้งยังสามารถเปิดมุมมองทางธุรกิจได้กว้างไกล และสุดท้าย เมื่อมีการนำผลสะท้อนกลับจากลูกค้ามาพัฒนาและแก้ไขจุดบกพร่องแล้วองค์การจะสามารถนำมาซึ่ง ผลกำไร

๗) วิริยารัมภะ ความขยันหมั่นเพียรขององค์การธุรกิจ การที่องค์การธุรกิจ รู้หน้าที่ของตน รู้ว่า ตนต้องทำอะไรไปในทิศทางไหน ดำเนินไปด้วยความมุ่งมั่น ไม่ย่อท้อ ต่ออุปสรรคปัญหา สภาพเศรษฐกิจ ผลกำไรก็ทำตามยังเดินหน้าด้วยความไม่ยอมแพ้ ทอดทิ้งพนักงานในองค์การตนเอง

๘) สันตุฎฐิ ความสันโดษ รู้จักพอดี ความพึงพอใจในความสำเร็จขององค์การ ที่ได้ร่วมพยายาม กับมาความพึงพอใจในผลกำไร ที่ได้รับมาอย่างไม่โลภ ไม่เห็นแก่ผลกำไรอันมากเกินความจนไรซึ่งความ ชอบธรรม การธุรกิจที่เป็นการสะสมเงินออกมและมีเงินทุนหมุนเวียนที่เหมาะสม ควรเป็นการทำกำไร ในระยะยาวดีกว่ากำไรในระยะสั้น

๙) สติ องค์การธุรกิจจำเป็นต้องมีสติที่มั่นคง ดำเนินธุรกิจทุกอย่างก้าวด้วยความไม่ประมาท ไม่ผลิผลามมีความรอบคอบในการลงทุน รอบคอบในการตัดสินใจ ไม่ทิ้งโอกาสที่ดีในการลงทุนหรือ ดำเนินงานต่างๆ แต่ต้องมีความรอบคอบ ทำทุกอย่างด้วยความมั่นคง

๑๐) ปัญญา องค์การธุรกิจ ควรมีปัญญา เห็นทุกสิ่งทั้งปวง โดยเฉพาะความโลภ หากองค์การ ถูกความโลภครอบงำโดยไม่ใช้ปัญญา ใช้วิจารณ์ญาณ ธุรกิจสันคลอนไม่มั่นคง หรืออาจก่อหนี้ ก่อสินและ ล้มเหลวได้การมีปัญญารู้เท่าทันธุรกิจก็เป็นสิ่งสำคัญให้เรา รู้จักคิดวิเคราะห์ และดำรงอยู่ในโลกธุรกิจ ภายใต้อสิ่งแวดล้อมที่เป็นพลวัตร รู้จักวิเคราะห์ ความคุ้มทุน ความคุ้มค่าในการลงทุน หลีกเสี่ยงความเสี่ยง

การย่างก้าวต่อไปข้างหน้าด้วยความไม่ประมาท ความไม่ประมาทขององค์การธุรกิจ คือ การประกอบ ธุรกิจอย่างมีสติ ดำเนินธุรกิจด้วยความรอบคอบ ไม่ละเลยต่อสิ่งที่จะต้องทำ มุ่งสู่ความก้าวหน้า และผลสำเร็จ ขององค์การด้วยความมุ่งมั่น และคิดถึงประโยชน์ส่วนรวมของสังคมและประเทศชาติด้วยความไม่ประมาท ควรต้องประยุกต์ใช้ในทุกด้านของการบริหารธุรกิจ ไม่ว่าจะเป็น ด้านการบริหารภายในองค์การ การผลิต การตลาด ซัพพลายเออร์ ผู้ถือหุ้น ลูกค้า ชุมชนสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยอาศัยปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

คือ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีบนหลักของความรู้และคุณธรรมผสมผสานกับกลยุทธ์ของบริษัท โดยองค์กรควรนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสม โดยพิจารณาถึงปัจจัยการบริหารจัดการภายในองค์กร ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึงลำดับต้นๆ นอกจากนี้องค์การธุรกิจต้องทำการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกองค์กร การคำนึงถึงจุดแข็ง จุดอ่อนขององค์กร และสถานะของโอกาสและอุปสรรคขององค์กรด้วย กรณีตัวอย่างของ บริษัทโพธิ์คสวาเกน (โพธิ์คสวาเกนจะถูกบังคับเรียกคืนรถ ๘.๕ ล้านคันทั่วยุโรปจากกลไกมลพิษ ASTV ผู้จัดการออนไลน์ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ ๒๓.๓๒) ที่มีความประมาทในการบริหารจัดการ ทำให้ถูกศาลบังคับให้เรียกคืน ๘.๕ ล้านคันทั่วยุโรป สาเหตุจากบริษัทใช้ ซอฟแวร์โครงการทดสอบมลพิษในท่อไอเสีย เครื่องยนต์ดีเซล จึงทำให้บริษัทต้องใช้เงินจำนวน ๓๕,๐๐๐ ล้านยูโร เพื่อสำรองค่าใช้จ่ายในการแก้ไขปัญหา ซึ่งรวมค่าปรับ ค่าคดีใช้ในคดีฟ้องร้องผลกระทบที่มีต่อประชาชนประมาณ ๑ ล้านคน จากกรณีนี้ทำให้เห็นได้ชัดเจนว่า บริษัทดำเนินธุรกิจโดยไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ของสังคมโลก และสิ่งแวดล้อม แต่คำนึงถึงผลประโยชน์ตนเองเท่านั้น การบริหารจัดการที่มีความประมาท ไม่ซื่อสัตย์ คิดว่าไม่มีผู้ใด มีความรู้ ความสามารถล่วงรู้กลไกของตนเองได้ แต่เมื่อความจริงถูกเปิดเผย บริษัทต้องสูญเสียเป็นการมาก ไม่ว่าจะเป็นเงิน ชื่อเสียง ภาพลักษณ์ ความเชื่อใจของลูกค้า จนกระทั่งผู้บริหารต้องประกาศลาออก ดังนั้น การบริหารจัดการองค์การควรระลึกละเอียดว่า ควรไม่ประมาท ทำงานด้วยความถูกต้อง หากผลทดสอบมลพิษเป็นเช่นไร ควรรายงานตามความจริงแล้วหันไปปรับปรุง พัฒนาแก้ไขปัญหาแทนด้วยความรู้ความพยายามจะได้ผลที่ดีกว่าหลายเท่า

การนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาปฏิบัติเพื่อให้ได้ผลสัมฤทธิ์

ผลสัมฤทธิ์ทางการใช้เหตุผล

การดำรงอยู่ขององค์กรต้องอาศัยปัจจัยสำคัญนั้นคือทรัพยากรมนุษย์ การมีเหตุผลในการรับพนักงาน การรับพนักงานจำนวนพอเหมาะพอควร พอประมาณ มีความสามารถที่เพียงพอและเหมาะสมกับตำแหน่ง และมีการจัดตั้งระบบการรับพนักงานในรูปแบบคณะกรรมการด้วยความเป็นธรรม เมื่อรับพนักงานผู้มีความเหมาะสมเข้ามาแล้ว ก็มีการอบรมบ่มิให้การศึกษาความรู้ นวัตกรรมเทคโนโลยี และทักษะที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งงานนั้นๆ พร้อมทั้งปลูกฝังค่านิยมขยันหมั่นเพียร ซื่อสัตย์ มีธรรมาภิบาลในการทำงาน อีกทั้งให้พนักงานเรียนรู้วัฒนธรรมองค์การที่ใช้ หลักความพอเพียงเป็นหลักการชี้แนะในองค์กร เพื่อสร้างจิตสำนึกที่ดีในการทำงาน นอกจากนี้องค์การธุรกิจควรต้องมีการจัดระบบการประเมินการทำงานและเลื่อนตำแหน่งด้วยความเป็นธรรมและโปร่งใส ตัดระบบอุปถัมภ์ เลือกที่รักมักที่ชังออกไป พิจารณาเงินเดือนที่เหมาะสมกับความรู้ ความสามารถ และผลงาน นอกจากนี้ควรมีการวางแผนในระยะเพื่อส่งพนักงานไปศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ความพอประมาณในการผลิตก็เช่นกัน องค์การธุรกิจนั้น

ควรที่จะผลิตสินค้าที่พอประมาณกับความต้องการของลูกค้าและไม่ควรรับคำสั่งซื้อที่องค์กรไม่สามารถผลิตได้ เนื่องจากจะทำให้เสียชื่อเสียงขององค์กร และอาจเสียลูกค้าตามมา ไม่ผลิตสินค้า เกินความต้องการของลูกค้าและตลาด จนทำให้เป็นสินค้าที่ล้นตลาด ขายไม่ออก จะทำให้สินค้าราคาตกต่ำลงและขาดทุนในที่สุด ดังนั้น องค์กรจึงควรบริหารการผลิตให้เหมาะสม รวมทั้งการคำนวณวัตถุดิบในการผลิตให้พอดีกับการผลิตด้วย

การใช้หลักความพอประมาณทางการตลาดขององค์กรธุรกิจนั้น ควรมีการวางกลยุทธ์ทางการตลาดที่พอประมาณ ไม่ทุ่มเทกับการตลาดมากเกินไป เช่น การทุ่มงบในการจ้างฟรีเซ็นเตอร์ราคาแพงมาก จนต้องเพิ่มราคาขายสินค้าเนื่องจากค่าโฆษณา ไม่ได้เพิ่มจากคุณภาพของสินค้าจริงๆ การขยายตลาดขององค์กรก็เช่นกัน ควรทำอย่างพอประมาณ การขยายตลาดนั้นควรจะเป็นค่อยเป็นค่อยไป ตอบสนองความต้องการของชุมชน ท้องถิ่น ตลอดจนตลาดภายในประเทศให้ประสบความสำเร็จเสียก่อน แล้วจึงค่อยขยายไปสู่ตลาดต่างประเทศ ในส่วนของการเงินและการลงทุนก็เช่นกัน ควรมีความพอประมาณ ประมาทตนเอง ควรมีการวิเคราะห์ทางการเงิน บริหารความเสี่ยงให้สมดุล มีการกระจายความเสี่ยงที่เหมาะสม การลงทุนก็ควรทำแต่พอดี ไม่ละโมภหวังผลกำไรมากเกินไป จนลืมนำเงินถึงหนี้สิน องค์กรธุรกิจทุกประเภทอยู่ภายใต้ระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม ซึ่งภาคเอกชนเป็นเจ้าของ ดูแล ควบคุมกิจการ โดยมีเป้าหมายเพื่อทำกำไรสูงสุดโดยอาศัยระบบตลาด ซึ่งคุณลักษณะของทุนนิยมคือ การสะสมทุนตลาดแข่งขัน และค่าจ้างแรงงาน ซึ่งมีปฏิสัมพันธ์กันโดยกำหนดราคาที่มีการแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ สินค้าและบริการ ทุกการขับเคลื่อนขององค์กรธุรกิจจึงดำเนินไปเพื่อทำกำไรสูงสุด บนต้นทุนที่ต่ำสุด ทำให้เกิดความเห็นแก่เม็ดเงิน ประโยชน์ส่วนตนจนละเลยประโยชน์ของส่วนรวม ก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำทางสังคม เนื่องจากค่านิยมที่เห็นแก่ความร่ำรวย ความหุนหันพุ่มเฟือยและภาพลวงตาภายนอก ผู้ตกอยู่ในภายใต้ของระบบทุนนิยมทางเศรษฐกิจ จึงให้ความสำคัญกับระบบทุนนิยมภายนอก มากกว่าความมั่นคงจิตใจ และนี่เป็นเหตุผลให้ผู้ประกอบการทางธุรกิจ จึงหากลยุทธ์ทางการตลาดกระตุ้นความต้องการการบริโภคสินค้าอย่างสูงสุดจากกลุ่มลูกค้า โดยขาดวิธีการอันชอบธรรม จิตวิญญาณในการขับเคลื่อนและหลักความพอเพียง จึงทำให้เศรษฐกิจของไทยดำเนินมาถึงจุดล้มเหลวในที่สุด

ความมีเหตุผลขององค์กรควรเริ่มตั้งแต่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และกลยุทธ์ขององค์กร การกำหนดนั้นควรใช้ความเป็นเหตุเป็นผล อยู่บนหลักของความเป็นไปได้ที่ได้วางแผนไปสู่การปฏิบัติ โดยต้องมีการศึกษาวิจัย ถึงปัจจัยสิ่งแวดล้อมภายในขององค์กร ให้ครอบคลุมทุกด้าน และต้องดูความสามารถขององค์กรด้วยว่ามีความเป็นไปได้หรือไม่ ที่จะนำองค์กรไปสู่ความสำเร็จ หากพิจารณาแล้วขาดความเป็นไปได้ที่จะพาองค์กรสู่ความสำเร็จ องค์กรจำเป็นต้องปรับ วิสัยทัศน์ พันธกิจ และกลยุทธ์ให้เหมาะสม ในส่วนของการบริหารงานบุคคล ควรให้การทำงานเหมาะสมกับเงินเดือนเหมาะสมกับงานที่ทำ ความสามารถ ประสบการณ์ การศึกษา ความถนัดของบุคคล การกำหนดการทำงานล่วงเวลา

ที่เหมาะสม มีเหตุผล ไม่มากเกินไปจนเลยความจำเป็น หรือน้อยเกินไปจนไม่สามารถทำงานได้เสร็จทันกำหนดเวลา แต่ควรพิจารณาตามเนื้อหา ความเร่งรีบของงาน การคัดเลือกบุคคลเข้าร่วมการฝึกอบรม และศึกษาต่อกีเช่นเดียวกัน องค์การควรพิจารณาถึงความเหมาะสม และเป็นระบบ สามารถให้เกิดผล การคัดเลือกได้ชัดเจน เนื่องจากจำนวนที่นั้นมีจำกัด จึงต้องให้เหตุผลแก่ผู้ที่พลาดหวังได้ว่าเพราะเหตุใด จึงไม่ผ่านการคัดเลือก ความสมเหตุสมผลทางการผลิตเป็นสิ่งหนึ่งที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าด้านอื่น เนื่องจากการผลิตเป็นรากฐานที่สำคัญของธุรกิจ ดังนั้นจึงต้องมีการคำนวณต้นทุน จำนวนสินค้าที่ผลิตต่อครั้ง เวลา คน วัสดุดิบ เงินที่ใช้ ซึ่งหากวัสดุดิบที่ใช้ได้มาจากท้องถิ่น จะเป็นการประหยัดต้นทุนทางวัสดุดิบ เนื่องจากควบคุมการขนส่ง และสามารถควบคุม ปริมาณ คุณภาพ ลดความเสี่ยงในการขาดแคลนวัสดุดิบ อีกทั้งยังช่วยให้ชุมชนมีรายได้อีกด้วย ในส่วนของการตลาด องค์การธุรกิจควรสำรวจความต้องการ และความพึงพอใจของลูกค้า รับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะของลูกค้าเพื่อปรับปรุง คุณภาพสินค้าและบริการ แผนทางการตลาดควรออกแบบแผนให้เหมาะสมกับ ประเภทธุรกิจ และคำนึงถึงสถานการณ์ปัจจุบันอีกด้วย การเงินและการลงทุน แผนการลงทุนที่รอบคอบ สามารถหลีกเลี่ยงความเสี่ยงที่เกินความจำเป็น ผู้บริหารควรที่จะรับฟังความคิดเห็นจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากแต่ละฝ่ายมีความชำนาญคนละด้าน จึงสามารถให้เหตุผลประกอบในความชำนาญของตนเองได้ดี

ผลสัมฤทธิ์การสร้างภูมิคุ้มกัน

การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีให้กับองค์การธุรกิจนั้นเป็นสิ่งจำเป็นที่เราต้องสร้างเกราะป้องกันในองค์การไม่ว่าจะดำเนินธุรกิจได้ดีเพียงใด หากขาดเกราะป้องกันก็จะทำให้ธุรกิจโดนปัจจัยภายนอกจู่โจมได้ง่าย ภูมิคุ้มกันทางธุรกิจสามารถสร้างได้โดย การบริหารแบบบูรณาการความรู้ต่างๆ โดยใช้คุณธรรมเป็นเครื่องนำทาง อย่างรอบคอบ มีสติ ทั้งนี้ควรวางระบบตรวจสอบต่างๆ ให้รัดกุม และมีระบบการตรวจสอบภายนอกที่น่าเชื่อถือมาตรวจอีกครึ่งหนึ่ง เพื่ออุดรอยรั่ว การจัดการมาตรฐานต่างๆ เช่น ISO9001:2008 เป็นต้น การวิจัยและพัฒนาก็เป็นสิ่งหนึ่งที่มีความสำคัญ ในการค้นคว้าหานวัตกรรม เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ ความรู้ต่างๆ เพื่อตอบสนองความพึงพอใจลูกค้าอยู่เสมอ โดยไม่หยุดนิ่ง การสร้างพันธมิตรทางธุรกิจ และรักษาลูกค้าเก่าที่มีความยึดมั่นซื่อสัตย์ในแบรนด์สินค้า ยกกระดับความเชื่อมั่นในตัวสินค้าและบริการเพิ่มกลุ่มและจำนวนลูกค้าใหม่เพื่อความเจริญของธุรกิจ สร้างเครือข่ายทางธุรกิจและความสัมพันธ์อันดี ไม่ว่าจะป็นองค์การธุรกิจ องค์การภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ ชุมชน เพื่อการสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีอีกทั้งการคงอยู่และพัฒนาที่ยั่งยืน กรณีกรณีตัวอย่างของบริษัท บริษัท ปูนซีเมนต์ไทยจำกัด (มหาชน)^๖ ที่เป็นตัวอย่างที่ดีของนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการบริหารจัดการองค์การ ในปี ๒๕๕๙ บริษัท ปูนซีเมนต์ไทยจำกัด

^๖ บริษัท ปูนซีเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) “รายงานประจำปี ๒๕๖๑,” [ออนไลน์], แหล่งที่มา : <http://www.scg-th.listedcompany.com>. [๑๒ มกราคม ๒๕๖๒], หน้า ๑๔-๒๐.

(มหาชน) มีความพอประมาณในการบริหารจัดการ สามารถประเมินสถานการณ์ และปรับโครงสร้างองค์กร จากเดิม โดยไม่มีการปลดพนักงานออกแต่เน้นการใช้ Best Practice เมื่อพิจารณาถึงความพอดีในการบริหารจัดการกลุ่มธุรกิจเดิมมี ๑๐ กลุ่มธุรกิจมาเหลือเพียง ๕ กลุ่มธุรกิจ เพื่อดูแลได้อย่างเต็มที่และสามารถประสบความสำเร็จได้ดังตาม บริษัท ปูนซีเมนต์ไทยจำกัด (มหาชน) ได้นำหลักการเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการบริหารจัดการองค์กร ทั้งในแผนระยะสั้น และแผนระยะยาว โดยมีผลงานวิจัยและพัฒนานวัตกรรม มีทรัพยากรบุคคลที่มีค่าเช่น บริษัท ปูนซีเมนต์ไทยจำกัด (มหาชน) ได้มีโครงการให้พนักงานศึกษาต่อทั้งสถาบันการศึกษาทั้งในและต่างประเทศชั้นนำมากมาย แล้วบุคลากรเหล่านั้นก็กลับมาพัฒนาบริษัทให้เจริญก้าวหน้าต่อไปโดยใช้ความรู้ ความสามารถที่ได้เรียนมา ส่วนการบริหารงานภายในที่พอประมาณนั้น องค์กรควรมีการจัดการแต่ละแผนกให้พอประมาณ ไม่มีแผนกมากเกินไปจนการทำงานซ้ำซ้อนหรือว่างงาน และไม่ใช่ว่ามีแผนกน้อยจนเกินไปจนทำให้แต่ละแผนกรับไม่ไหว ต้องเครียดและผลงานออกมาไม่ดี ระบบควบคุมการทำงานก็พอประมาณ กล่าวคือ ไม่ควบคุมการทำงานที่มากเกินไป จนพนักงานไม่กล้าตัดสินใจ ไม่มีความเป็นตัวของตัวเอง เนื่องจากจะทำให้พนักงานขาดความคิดสร้างสรรค์ อันก่อให้เกิดความไม่พัฒนาขององค์กร หรือการปล่อยปะละเลยไม่ติดตามดูแลก็จะก่อให้เกิดความหะหลวม และการทำงานที่ขาดประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้ โดยผลที่เห็นชัดเจน คือ รายได้จากสินค้าและบริการ ที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น ๑๖๐,๙๑๐ ล้านบาท มีรายได้จากการขายสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๑๗๐,๕๐๑ ล้านบาท พนักงานในสาขาวิจัยและพัฒนา จำนวน ๑,๘๒๓ คน ซึ่งเป็นผู้สำเร็จการศึกษาในปริญญาเอก จำนวน ๑๐๘ คน ซึ่งถือเป็นการบริหารจัดการ และลงทุนที่สมเหตุผล ได้รับผลตอบแทนที่มีความคุ้มค่า นอกจากนี้ยังมีการสร้างภูมิคุ้มกันในการลงทุน นั่นคือ ลงทุน ๖๐% กับธุรกิจในประเทศไทย และอีก ๔๐% กับธุรกิจต่างประเทศ ถือเป็นการกระจายความเสี่ยงตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง โดยเริ่มจากตนเองก่อนให้แก่ผู้บริโภคนในท้องถิ่นก่อน แล้วจึงวางแผนขยายธุรกิจสู่ต่างประเทศ บริษัทสร้างมูลค่าเพิ่มเพื่อต่อยอดธุรกิจ และตอบสนองความต้องการของลูกค้า มองหาโอกาสใหม่ๆ ทางธุรกิจ วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก ทำให้ ยอดขาย ๙ เดือนแรกของปี ๒๕๕๙ จำนวน ๑๒๐,๐๐๐ ล้านบาท นอกจากนี้ บริษัท ปูนซีเมนต์ไทยจำกัด (มหาชน) ยังรับผิดชอบต่อชุมชน โดยการร่วมกับชุมชน สร้างเครือข่ายโครงการ รักษาป่าเพื่ออนาคต สร้างฝายชะลอน้ำตามแนวพระราชดำริ ๗๐,๐๐๐ ฝาย ๖ จังหวัด เพื่อช่วยแก้ปัญหาหน้าแก่ชุมชน เพื่อให้ชุมชนสามารถต่อยอดสร้างตนเอง และพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน

กรณีตัวอย่างขององค์การทางธุรกิจที่ประสบปัญหาจากการมุ่งเป้าหมายไปที่ผลกำไรสูงสุด เช่น บริษัท โตชิบา คอร์ป^๗ บริษัทเอกชนรายใหญ่ของญี่ปุ่นที่มีสาขาในประเทศไทย มีธุรกิจที่หลากหลาย อายุ ๑๔๒ ปี ประกาศว่า ระหว่างเดือน เมษายน ถึง เดือน ธันวาคม บริษัทขาดทุนสุทธิ ๕.๗๖๒ แสนล้านบาท หรือ ประมาณ ๑.๘ แสนล้านบาทไทย ปัจจุบันหน่วยงานรัฐบาลของรัฐบาลญี่ปุ่นชื่อ กองทุนบริษัท เครือข่ายนวัตกรรมแห่งญี่ปุ่น หรือ INCJ ได้เข้าให้เงินมาช่วยเหลือเป็นจำนวน ๒ แสนล้านบาท หรือประมาณ ๖ หมื่นล้านบาท สาเหตุเกิดจากบริษัทตัดสินใจลงทุนในธุรกิจนิวเคลียร์โดยเข้าซื้อกิจการบริษัทเวสต์อิงเฮาส์ ในประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อเกิดภัยพิบัติเตาปฏิกรณ์นิวเคลียร์โรงไฟฟ้าระเบิด ที่ฟูกูชิมะระ ทำให้เกิดปัญหาวิกฤตทางการเงิน จนถึงขั้นล้มละลาย และยังโดนเปิดเผยว่า ตกแต่งบัญชีทางการเงินยาวนานถึง ๗ ปี ทำให้บริษัทดูมีกำไรเกินจริง ๑.๒ พัน ล้านดอลลาร์สหรัฐ บริษัทขาดการใช้หลักการพอประมาณพอดีในการลงทุน เนื่องจากต้องใช้เม็ดเงินจำนวนมากในการลงทุนกับธุรกิจนิวเคลียร์ซึ่งเป็นธุรกิจใหม่ เนื่องจากเครือข่ายธุรกิจเดิมของตนมีจำนวนมากอยู่แล้วสถานะทางการเงินจึงไม่เพียงพอที่จะบริหารจัดการ รับภาระหนี้สินได้ บริษัทไม่ได้ใช้เหตุผลในการลงทุน ขาดความรอบคอบในการคำนึงถึง หลักการ เหตุและผลที่จะได้รับ เนื่องจากโตชิบามีความถนัด มีความรู้ ความชำนาญ ในการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้า แต่กลับตัดสินใจลงทุนข้ามธุรกิจ อีกทั้งบริษัทขาดการมีภูมิคุ้มกันในการบริหารจัดการ การหวังผลกำไรอย่างรวดเร็ว โดยใช้ทางลัดในการซื้อกิจการ แทนที่จะสร้างองค์ความรู้ขึ้นมาเองในการวิจัยและพัฒนาต่อยอดธุรกิจที่ตนถนัด ไม่หิวหว่า ควรที่จะสร้างเกราะป้องกันต่อสถานการณ์ที่สามารถเกิดขึ้นได้ในอนาคต

บทสรุป

กล่าวโดยสรุป สภาวะเศรษฐกิจไทยในปัจจุบัน ซึ่งมีความผันผวนเป็นอันมาก ทำให้องค์การธุรกิจต่างๆพากันทยอยปิดตัวลงไป เนื่องจากไม่สามารถทนต่อแรงกระทบได้ ในท่ามกลางมรสุมทางธุรกิจจากบทเรียนที่ประเทศไทยได้รับตั้งแต่วิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจปี พ.ศ.๒๕๔๐ มาจวบจนปัจจุบันทำให้ต้องพิจารณาหาทางออกของปัญหาที่เกิดขึ้น และทางออกที่สำคัญ คือ การน้อมนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ มาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการองค์การธุรกิจ โดยยึดหลักทางสายกลาง นั่นคือ ความพอประมาณ มีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี บน ความรู้ คู่คุณธรรม ด้วยความไม่ประมาท ซึ่งหากองค์การธุรกิจมีการศึกษาให้เข้าใจท่องแท้ แล้วนำไปประยุกต์ใช้ก็จะสามารถทำให้องค์การธุรกิจสามารถดำรงอยู่ได้ด้วยตนเองอย่างยั่งยืน

^๗ โปสตร์ทูเดย์. “ทางรอดโตชิบา”, ๒๕๖๐. [ออนไลน์], แหล่งที่มา : <http://www.posttoday.com>. [๑๓ มกราคม ๒๕๖๒]

บรรณานุกรม

นิภา วิริยะพิพัฒน์. “ผู้นำเศรษฐกิจกับการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงในองค์กร”. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ปีที่ ๒๙ ฉบับที่ ๔ (ตุลาคม-ธันวาคม ๒๕๕๒).

ประสพโชค มั่งสวัสดิ์. “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกับการบริหารเศรษฐกิจ”. วารสารพัฒนบริหารศาสตร์. ปีที่ ๔๗ ฉบับที่ ๑ (๒๕๕๐).

ศูนย์ศึกษาเศรษฐกิจพอเพียงสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. **ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ศูนย์ศึกษาเศรษฐกิจพอเพียง, ๒๕๕๑.

อุดม อมรธรรม. **ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงพระเจ้าอยู่หัว**. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แสงดาว, ๒๕๕๑.

เว็บไซต์

บริษัท ปูนซีเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน). “รายงานประจำปี ๒๕๕๙”. [ออนไลน์], แหล่งที่มา : <http://www.scg-th.listedcompany.com>. [๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๑].

โพสต์ทูเดย์. “ทางรอดโตชิบา”, ๒๕๖๐. [ออนไลน์], แหล่งที่มา : <http://www.posttoday.com>. [๑๓ มกราคม ๒๕๖๒].

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย “พระไตรปิฎกออนไลน์ ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ๔๕ เล่ม ”. [ออนไลน์], แหล่งที่มา : <https://tripitaka-online.blogspot.com/2016/07/tpd24-01.html> [๑๕ มีนาคม ๒๕๖๓]

มูลนิธิชัยพัฒนา. “จุดเริ่มต้นแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง”. [ออนไลน์], แหล่งที่มา : http://www.chaipat.or.th>site_content. [๑๑ มกราคม ๒๕๖๒].

วิระพงษ์ รามางกูร. “ข่าวเศรษฐกิจครั้งแรกของปี ๒๕๖๐”. [ออนไลน์], แหล่งที่มา : <http://www.matichon.co.th/news/601210>. [๕ ธันวาคม ๒๕๖๑].

สำนักงานเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. **สรุปสาระสำคัญแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒, ๒๕๖๐**. [ออนไลน์], แหล่งที่มา : <http://www.nesdb.go.th>. [๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๑].

อาชวี เตาลานนท์. “การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของภาคเอกชน”. มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาประเทศตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำนักงานกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. [ออนไลน์], แหล่งที่มา : <http://www.social.nesdb.go.th>. [๑๐ ธันวาคม ๒๕๖๐].

ASTV ผู้จัดการออนไลน์. “โพร์คสวาแกน 2558.” [ออนไลน์], แหล่งที่มา : <http://www.manager.co.th/home/astv>. [๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๑].